

# РЕШЕНИЕ

№ 720

гр. София, 08.01.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова**

**ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева**

**Мариета Райкова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9328** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от П. М. М. срещу Решение № 3969/30.08.2024г., постановено по н.а.х.д. № 16599/23г. на Софийски районен съд с довод, че решението е незаконосъобразно в своята цялост- неправилно поради нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Оспорва се фактическата обстановка, изложена в потвърденото наказателно постановление, като жалбоподателят намира, че на възражението му, че е преминал на сигнал „жълто“, а не „червено“, съдът не е изложил мотиви защо приема за верни изводите на административния орган. Оспорват се и формулировките в съдебното решение, че жалбоподателят не познава Закона за движение по пътищата, правилата за движение и познанията за управление на МПС, като се навеждат доводи за използвани от съдебния състав обидни думи и клеветнически твърдения. Твърди се и неправилно позоваване на разпоредби от ЗДвП от първоинстанционния съдебен състав, което нарушава правото на защита на жалбоподателя, поради неяснота в мотивите на съда, въз основа на кои нарушени разпоредби е ангажирана отговорността му. Иска се отмяна на съдебното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът П.М. се явява и поддържа изложените в жалбата

доводи.

Ответникът чрез процесуален представител намира жалбата за неоснователна, а оспорваното съдебно решение- обосновано и правилно. Посочва, че обсъдената от съда санкционна норма е правилна. Претендира разноси в полза на СДВР.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението е правилно и не са налице основания за отмяната му.

Административен съд София-град, XXVI касационен състав, като съобрази наведените доводи и провери обжалваното решение при спазване разпоредбата на чл. 218 от АПК, прие за установено следното:

Касационното оспорване е извършено от надлежна страна в срока по чл. 211 от АПК и е процесуално допустимо.

Разгледано по същество е основателно.

С посоченото решение е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-001653 от 10.02.2023г. на началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на П. М. М. за това, че на 01.02.2023г. около 09.22 часа в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], като водач на лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , на кръстовището между [улица] и [улица], при работеща светофарна уредба в нормален режим, преминава на забранен сигнал /червен/-нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал.5, т.1 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

Основателен е доводът на касатора, че първоинстанционният съд е изложил неясни мотиви относно приложението на правната норма, очертаваща законния състав на диспозицията на извършеното нарушение, както и санкционната ѝ част. В обжалваното решение е възпроизведена фактическата обстановка от НП, като е посочено, че същата се подкрепя от писмените доказателства по делото, сред които пряко относим е АУАН, и гласните доказателства- показанията на свидетеля С.. Посочено е, че редовно съставеният АУАН съобразно чл.189, ал.2 от ЗАНН се ползва с доказателствена сила, тъй като неговите констатации не са оборени. Относно показанията на св. С. е изложено, че същият макар и да няма спомен за обстоятелствата по установяване на нарушението, поддържа твърдо констатациите в АУАН, които възпроизвеждат съставомерните елементи от поведението на водача и обстоятелствата по нарушението /заб.в показанията си св. С. е заявил, цит.“ Нямам спомен за конкретното нарушение. Придържам се в написаното в АУАН“/.

След установяване на фактологията, съдът се е занимал с правната страна на процесния казус, като при обсъждане на материалноправното му съответствие е посочил, че цит.: „в НП изрично е записано, че наказанието се налага на основание чл.183, ал.1, т.5 от ЗДвП. Поради това, дадената от административноказващия орган квалификация на нарушението, съотнесена към словесното му описание и санкционна норма, позволяват на нарушителя да разбере, защо е ангажирана отговорността му и не нарушава правото му на защита.“

При последващо обсъждане на санкционната норма, съдът е посочил, че цит.: “правилно на основание чл.183, ал.4, т.3 от ЗДвП е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя...”

Първата от изложените правни норми- чл.183, ал.1, т.5 от ЗДвП се отнася за санкционирането при управление на велосипед без светлоотразителна жилетка, а нормата на чл.183, ал.4, т.3 от ЗДвП е отменена (отм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 07.08.2012 г.).

Посочената в оспореното наказателно постановление санкционна норма е тази по чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП.

Така въведените в съдебното решение и противоречиво анализирани правни норми правят неясни мотивите на съда относно действителната му воля по отношение правната страна на спора. В мотивите на съдебното решение освен че следва да бъдат изложени фактите и обстоятелствата, които съдът е приел за установени въз основа на преценката на събраните по делото доказателства, съдът следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи. При мотивиране на фактическите и правни изводи на съда, същият следва да се произнесе по фактическите и правни доводи и възражения на страните, обсъди събраните по делото доказателства и изложи ясно и несъмнено волята си по приложението на материалния закон.

Наличието на изложени противоречиви мотиви по основните въпроси, свързан с правната квалификация на вмененото административно нарушение, представлява липса на мотиви. Допуснатото процесуално нарушение е от кръга на съществените и води до отмяна на първоинстанционното решение и връщане на делото за ново разглеждане. Допуснатото процесуално нарушение е от категорията на тези, които въззивния съд не може да санира, тъй като е относно изразяването на формираната воля на съда, а в случая не става ясно каква е тя.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 222, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София –град, XXVI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3969/30.08.2024г.г., постановено по н.а.х.д. № 16599/23г. на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.